hängend Harıv. 3,4,40. °म् Adv. *unverbunden, besonders* Mân. Çr. 1,1,2. 3,2. Gṛhj. 2,2.

असंस्कृतप्रभावित Adj. *unbeschränkt mächtig* Vaǵrakkh. 24,9.

असकाशे Loc. *nicht in der Nähe von* (Gen.) Mân. Gṛhj. 2,5.

असंख्येय 1) Compar. °तर Vaǵrakkh. 34,20.

असंग्रामेण Instr. *ohne Kampf* Harıv. 1940.

असङ्गात् Adj. *nicht hängend an* (Loc.) MBh. 12, 248,19 (Bl. 112,*a*).

असंचय m. *keine Anhäufung* Vaǵrakkh. 44,20.

असंज्ञा 3) *kein Bewusstsein* Vaǵrakkh. 23,10. 30, 21. 31,1. 45,17.

असंज्ञिन् Adj. *kein Bewusstsein habend* (Wesen) Vaǵrakkh. 20,18.

1. असत्त्व m. *kein lebendes Wesen* Vaǵrakkh. 32,11.

असंनयत् Adj. *keine aus süsser und saurer Milch gemischte Spende darbringend* Kâtj. Çr. 4,2,36.

असंन्युप्त Adj. *nicht zusammengeworfen* Âpast. Çr. 9,10,12.

असपिण्ड, lies *entfernter verwandt als ein Sapiṇḍa*. Auch Vishṇus. 22,46.

असमवकितम्, lies Adv.

असमक्षव्रत Adj. *mit keinem* Mahâvrata-*Tage versehen* Âpast. Çr. 23,2.

असमायुत Adj. *unverbunden* Taitt. Âr. 1,12,3.

असाकमेध Adj. *ohne* Sâkamedha Maitr. S. 1, 10,16.

असाक्षिन् m. *kein Zeuge, als Zeuge nicht zulässig* Jâǵñ. 2,71. Vishṇus. 8,1. 5.

असार्वभौम m. *kein Weltherrscher, — Kaiser* Âpast. Çr. 20,1.

असितजानु Adj. *mit schwarzen Knieen* Âpast. Çr. 5,10,10.

असितास Adj. (f. ई) *schwarzäugig* Vishṇus. 99,6.

असियष्टि f. *Schwertklinge* Varâh. Bṛh. S. 50,6.

असुतर Adj. *schwer zu passiren* Kir. 5,18.

असुतृप्, anders erklärt von F. Kluge in Kuhn's Z. 25,311. fg.

असुरक्त Adj. (f. आ) *schwer zu hüten* Kir. 2,39.

असुरद्रुह् m. *ein Feind der* Asura, *ein Gott* Çiç. 2,35.

असुषिर Adj. *nicht hohl* Âpast. Çr. 7,12,5.

असृक्पात auch *das Fliessen von Blut.* °पाते *wenn Blut geflossen ist* Jâǵñ. 3,293.

असो Voc. zu असौ Nom. Maitr. S. 1,4,2. 2,4,8. Kaush. Up. 2,4. 11. Âçv. Gṛhj. 1,14,7.

अस्कन्ध m. *keine Ansammlung* Vaǵrakkh. 24,16.

अस्तृत, auch अस्तृत.

अस्त्रोपनिषद् f. *Waffenkunde* Mahâvîrak. 21,11.

अस्थास्नु Adj. *ungeduldig* Kathâs. 36,55.

अस्थिर 1) Nom. abstr. °त्व n. Suçr. 1,117,16. 17.

अस्थूरि, so accentuirt TS. 7,1,1,1. 2.

अस्नाविर् Adj. *ohne Sehnen, — Bänder.*

अस्पृष्टमैथुना Adj. f. *Jungfrau seiend* Mân. Gṛhj. 1,7.

1. अस्मे, zu अस्मे vgl. R. Pischel in Z. d. d. m. G. 35,716.

अस्मृतघु, lies = अस्मृतद्रुक् *der Hasser nicht gedenkend.*

अस्रप 1) Mahâvîrak. 106,4. 21.

अस्वाम्य n. *kein Eigenthumsrecht, keine freie Verfügung* Devala.

अकृत्नुष् Adj. *nur an sich denkend* Kumâras. 15,51.

अकृल, vgl. AV. 20,131,9.

अकिकचुक m. *Schlangenhaut* Svapnak. 2,10.

अकित n. auch *eine Art zu fechten* Harıv. 3, 124,19. आकित v. l.

अकिमरुचि m. *die Sonne* Pr. P. 21.

आकै, so zu accentuiren.

आकेवलिक Adj. *nicht allein bleibend* (von Begierden, die andere im Gefolge haben) Çilâñka 1,314.

आकोपवत् Adj. *ein wenig erzürnt auf* (Loc.) Çiç. 2,99.

आक्रोशयितर् Nom. ag. *schmähend, schimpfend* Vishṇus. 5,23.

आक्षेपण 2) *c*) *Schmähung* Vishṇus. 54,14.

आखण्डलसूनु m. Patron. Arǵuna's Kir. 1,24.

आखर auch *ein best.* Agni Çâṅkh. Gṛhj. 5,2.

आख्या 2) (Nachtr. 1) MBh. 15,25,16.

आख्यातिक, lies ई st. इ.

आगन्तुक 3) von einer Krankheit Vishṇus. 96,28. Nach dem Comm. so v. a. वातपित्तोद्रेकादयः.

आग्निष्टोमीय Adj. Âpast. Çr. 22,9.

आग्रीन्द्र Adj. = आग्नेन्द्र Mân. Gṛhj. 2,10.

आघट्टना f. *Anschlag, Anprall* Çiç. 1,10.

आघोष, so zu accentuiren.

आचतुरम्, lies Adv.

आचाम्ल Bez. *einer Speise, mit der* Ǵaina-*Asketen im letzten Stadium ihre Fasten brechen,* Çilâñka 1,345.

आचार्यकरण n. *Lehrthätigkeit* P. 1,3,36.

आचार्यदेव Adj. *den Lehrer verehrend* Taitt. Up. 1,11,2.

आचार्याणी Mahâvîrak. 40,15.

आचार्यी Adv. mit कर् *zum Lehrer machen* P. 1,3,36, Sch.

आच्छादक auch *schützend, vertheidigend* Vishṇus. 86,8.

आच्छोटनिका f. in नखाच्छो°.

आजानु Adj. *bis an die Kniee* Svapnak. 1,61.

आजिशिरस् auch *Kopf —, d. i. Ende —, Ziel der Rennbahn* Comm. zu TS. 1,1024,3 v. u.

आज्यग्रह् m. Pl. auch Bez. *einer Kategorie von Sprüchen* Âpast. Çr. 4,5,7.

आज्यधन्वन् Adj. *das Opferschmalz zum Bogen habend* Ait. Br. 1,25,2.

आज्यस्थाली Mân. Çr. 1,2,5. 6. 3,2. 4. 7,1. 4. 8,2. 2,2,1. 4,4. Gṛhj. 2,2.

आज्ञनेय 1) Mahâvîrak. 82,11.

आडी f. = आडि 1) Kaṇḍak. 36,3.

आढक 2) *b*) Bhâvapr. 1,265,24.

आत्तरेतस् Adj. *des Samens beraubt* TS. 7,1,1,2.

आत्मत्राणपरिग्रह् m. *Leibwache* R. 5,47,27.

आत्मयाजिन्, so zu accentuiren.

आत्मसम nach Nîlak. auch so v. a. आत्मसाम्य = आत्मसमता MBh. 5,36,4.

आत्मीयदेश m. *Heimat* Kathâs. 18,393.

आदित्यदर्शन n. *das Zeigen der Sonne* (eine best. Ceremonie im 4ten Monat nach der Geburt) Mân. Gṛhj. 1,19. Vishṇus. 27,10.

आदेवयानम् Adv. *bis zum Götterweg* Harıv. 6806.

आदेश 6) = प्राघूर्णिक *Gast* Çilâñka 2,1. 3.

आद्यद्वार n. *ein altes, früher erbautes Thor* Vishṇus. 3,53.

आधित्सु Adj. f. *zu empfangen wünschend* Comm. zu TBr. 1,58,3.

आनन्तर्य auch *kein Dazwischen* Mahâvîrak. 52,20.

आनन्त्य, so zu accentuiren.

आनन्दपुर = Varnagar (nach Bühler).

आनमम् Acc. Infin. zu नम् mit आ RV. 4,8,3.

आनर्त 1) *c*) = *das nördliche* Kâṭhiavâḍ (nach Bühler).

आनाभि auch *bis zum Nabel* Vishṇus. 12,3.

आनिर्कृत Adj. Maitr. S. 2,9,9. v. l. für आनिर्कृत.

आनेतव्य auch *hinzuführen zu* (Acc.) Pâṅkad. 43.

आन्तरायिक Adj. *in Zwischenräumen wiederkehrend* (Begierden) Çilâñka 1,314.

आर्द्, so zu accentuiren.

आप् mit अनु Desid. *einstimmen.* इन्द्रेण बाढमित्येवमन्वीप्सितम् (impers.) VP. 4,2,11. — Mit पर्यव *Etwas ganz in sich aufnehmen, sich ganz zu eigen machen* Vaǵrakkh. 28,14. 30,17. — Mit सम् 4) mit oder ohne आत्मानम् *seinem Leben ein Ende machen* Âpast. 1,25,2. 7.

2. आपस् n. Parâç. 4,8.

आपाकस्थ, so zu lesen st. आपाकस्थ.

आपातिक m. Bez. *bestimmter Dämonen* Mân. Gṛhj. 2,12.